

INZAKE DE POLIOMYELITIS

Van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid ontvingen wij voor opname onderstaande mededeling:

De poliomyelitis epidemie is thans gelukkig bezig te verdwijnen. Hoewel de laatste paar weken nog enkele gevallen zijn aangegeven acht ik toch het ogenblik gekomen U te berichten, dat mijn advies — U bij schrijven van 27 Augustus j.l. gezonden — operaties aan mond of keel en inenting tegen diphtherie, kinkhoest en tetanus achterwege te laten, kan worden ingetrokken.

Het zal U wellicht interesseren een kort overzicht te ontvangen over het aantal gevallen, dat vanaf begin Mei tot heden in mijn ambtsgebied is aangegeven.

	<i>Noord-Holland</i>	<i>Utrecht</i>
Mei	5	1
Juni	10	5
Juli	59	9
Augustus	62	11
September	38	7
October	21	3

Voor zover mij tot heden bekend is geworden zijn er 2 doden te betreuren geweest.

Bij het lijstje moge worden opgemerkt, dat de laatste twee weken in totaal 5 gevallen werden gemeld en wel in de week van 19 October tot 25 October 1 uit Amstelveen en 2 uit Amsterdam en in die van 26 October tot 1 November 2 gevallen uit Amsterdam.

In de provincie Utrecht werden in deze weken geen gevallen meer aangegeven.

Over het algemeen is tijdens deze epidemie ook in mijn ambtsgebied waargenomen, dat zelfs uitgebreide verlammingen vaak opvallend goed zijn afgelopen.

Zonder twijfel is de grote waakzaamheid, die de huisartsen tijdens deze epidemie aan de dag hebben gelegd benevens de grote toewijding bij de verpleging en de behandeling in de ziekenhuizen hieraan niet vreemd.

Het overgrote deel van de patiënten kwam in een vroeg stadium in een ziekenhuis. De grote betekenis van de factoren: vroege diagnose en volstrekte rust is in deze epidemie wel zeer duidelijk aan het licht gekomen.

Nu de waarschuwing inzake inenting tegen diphtherie, kinkhoest en tetanus wordt ingetrokken meen ik goed te doen U — wellicht ten overvloede — nog eens met klem te wijzen op het gevaar van inoculatiehepatitis en op de maatregelen ter voorkoming ervan te nemen (Ned. Tijdschr. v. Geneesk., 22 Maart 1952, no 12, blz. 709 en 710).

Haarlem, 4 November 1952.

Kenaupark 3 — Tel. 20926 (K 2500).

VACATURE IN HET CENTRAAL COLLEGE VOOR MEDISCH TUCHTRECHT

De Staatssecretaris van Volksgezondheid,

Gelet op artikel 4, derde lid, en artikel 16, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 31 October 1929 (Stb. 474) tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur, als bedoeld in artikel 15 van de wet van 2 Juli 1928 (Stb. 222), zoals

deze laatste is gewijzigd en aangevuld bij de wet van 23 Mei 1951 (Stb. 171), houdende nadere voorschriften ten aanzien van de uitoefening van de geneeskunst (Reglement Medisch Tuchtrecht en Oplossing van Geschillen), zoals dit besluit nader is gewijzigd,

Maakt bekend:

dat in het Centraal College voor Medisch Tuchtrecht is opengevallen een plaats van lid-tandarts in verband met het verstrijken van de ambtstermijn van J. S a n d e r s, tandarts, te 's-Gravenhage, en dat gedurende zes weken na dagtekening van deze kennisgeving door ten minste 5% van de in het ambtsgebied van het betrokken college gevestigde tandartsen, evenals door de betrokken organisaties, een aanbeveling, luidende op één of meer personen, voor de opengevallen plaats bij hem kan worden ingediend.

's-Gravenhage, 4 November 1952

FATALE AFLOOP BIJ EXTRACTIE ONDER NARCOSE

De advocaat-generaal bij de Hoge Raad heeft conclusie genomen in het cassatieberoep van de Rijswijkse arts, die te Zevenhoven op 1 November 1950, in samenwerking met de plaatselijke arts aldaar, een patiënt onder narcose extraheerde. De patiënt was gestikt, doordat een prop in zijn keel raakte.

De advocaat-generaal was van mening, dat de rechter terecht had beslist dat hier geen sprake was van een te verontschuldigen gebrek aan inzicht en concludeerde tot verwerping van het beroep.

De rechtbank te 's-Gravenhage had verdachte veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf voorwaardelijk met een proeftijd van drie jaar en f 1.000,— boete, welk vonnis door het Gerechtshof aldaar was bevestigd.

DE TANDHEELKUNDIGE HULP EN DE ZIEKENFONDSEN

De heer R. N. van N e c k, secretaris van de Centrale bond van onderling beheerde ziekenfondsen deelde het navolgende mede op de jaarvergadering van „Ziekenzorg” op 23-10-'52:

„De ziekenfondsraad heeft een commissie gevormd om na te gaan welke verstrekingen aan de verzekerden worden gegeven. Men heeft zich al enige jaren geleden afgevraagd of het verantwoord is langer tandheelkundige hulp te verstrekken op particuliere spreekuren bij de tandartsen aan huis. Wanneer men hiermee op dezelfde wijze voortgaat dreigt men hopeloos in de knoei te komen. Met de tandheelkundige hulp is een bedrag van f 25 miljoen jaarlijks gemoeid. Enige jaren geleden zijn vanwege de ziekenfondsen tandheelkundige klinieken in het leven geroepen, waar tandartsen zijn aangesteld tegen een uitstekend salaris, maar die geen belang hebben bij een zo hoog mogelijk aantal vullingen.”

Delftsche Courant, 24-10-'52

40-JARIG JUBILEUM G. D. MARGADANT

Receptie 15 Nov. 1952

Hoezeer veelal veroordeeld als een min of meer onplezierige plichtpleging in het maatschappelijk verkeer, toch heeft het bezoek aan een receptie iets bijzonder belangwekkends. Men krijgt er ondanks de gestyleerde vorm van dit gebeuren

een uitgesproken indruk van de persoon in het middelpunt. Uit die kringen van de samenleving, waarin zijn activiteiten zich ontplooiden, komt thans de weerklank als een waardemeter.

Wie op 15 November jongstleden in Amsterdam de zeer drukbezochte en geanimeerde receptie ter gelegenheid van het 40-jarig tandartsjubileum van collega G. D. M a r g a d a n t bijwoonde, heeft kennis kunnen maken met zijn verleden en heden als tandarts en als steeds weer opnieuw aangezocht functionaris in het beroepsleven. Meer nog dan de inhoud der toespraken werd men getroffen door de hartelijke toon van vriendschap en waardering, waaraan het plichtmatige volkomen ontbrak.

De rij de sprekers werd geopend door de Inspecteur van Volksgezondheid collega S p o o r e n b e r g, waarbij hij mededeelde, dat de jubilaris was benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Aaneengeregen tot een indrukwekkende reeks werden vervolgens de verdiensten geschilderd van een figuur, die het voetlicht schuwde maar toch steeds bereid was de goede zaak van de professie te dienen. Men sprak van leiderscapaciteiten (S p o o r e n b e r g), van een nijver en trouw werker op de achtergrond als Beherend redacteur van het T. v. T. (J. J. B a c k e r D i r k s), van een hooggewaardeerd tandarts voor zijn patiënten (Jhr. J. v a n L e n n e p), van het plechtanker voor de redactie en vaste medewerkers van het T. v. T. (J. B. V i s s e r). Wel-sprekend en duidelijk tekende K o e n e n de functionaris van het goede soort, wiens gezonde ambitie vrij is van machtsbegeerte, waarin eerzucht zo gemakkelijk ontaardt. Als Secretaris en Voorzitter van de A.T.V. en Afdeling Amsterdam en tevens later ook als afgevaardigde naar het Hoofdbestuur der Maatschappij drukte hij jarenlang zijn stempel op het bestuursbeleid, vooral ook tijdens de zo moeilijke oorlogsjaren. Tot slot sprak collega F. D u y v e n s z enige hartelijke woorden namens de Nederlandse ARPA, waarna de jubilaris zijn dankwoord sprak.

Een feestmaaltijd waaraan verschillende collega's met hun dames aanzaten, vormde een passend slot aan deze voor de jubilaris belangrijk gemaakte herdenking.

Benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau G. D. M a r g a d a n t, Amsterdam.